

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/240/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1113205222
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1113205222.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci navrhovateľky: Ľ. R., T.. XX.X.XXXX, H. C. XX/A, zast. JUDr. Jarmilou Váňovou, advokátkou v Bratislave, Gessayova 2500/37, proti odporcovi: Sociálna poisťovňa, a.s., sídlom 29. Augusta č.8, Bratislava, zast. JUDr. Dagmar Kubovičovou, advokátkou v Bratislave, Nám. Biely Kríž 3, P.O.BOX 39, Bratislava 33, o mimoriadne zvýšenie sťaženie spoločenského uplatnenia, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava zo dňa 25. novembra 2014 č.k. 14C 39/2013-57, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke 372,50 Eur titulom zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku návrh navrhovateľky na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia zamietol a o trovách konania a trovách právneho zastúpenia si vyhradil rozhodnúť samostatným uznesením podľa ust. § 151 ods. 3 O.s.p.

Z vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľka utrpela dňa 20.2.2009 úraz v spoločnosti ETI ELB, s.r.o, kde pracovala a bola som PN od XX.X.XXXX S. XX.X.XXXX a v dôsledku ktorého došlo u nej k strate stredného prsta asi 3 cm na pravej ruke s vplyvom na hybnosť a na bežný každodenný život, má chýbajúcu časť stredného prsta a veci ktoré som predtým robila bežne tak robím s obtiažou, ťažko sa jej chytí ihla, ťažký mám úchyt pravej ruky aj hybnosť pravej ruky, je praváčka a niektoré veci teraz robím ľavou rukou, musela sa preorientovať viac na ľavú ruku, Používa na prste zdravotnú pomôcku, ale nevie sa s tým vyrovnáť a má psychické následky v bežnom živote aj pri podávaní rúk, stránila sa spoločnosti a úraz zanechal následky aj na psychiku ale aj estetiku. V súčasnosti robí opatrovateľku a pri úkonoch keď umývam riady, alebo keď pomáham klientom pri umývaní tak si musím dať zdravotnú pomôcku dať dole, neviem sa s tým zmieriť, po úraze už nebrigáduje, predtým brigádovala. Niekedy pri bežných úkonoch jej pomáha aj syn, hoci predtým som športovala, hrala som hádzanú bola som veľmi vitálna, po úraze stredného prsta pravej ruky sa uzatvorila, odmietala spoločnosť, musím mať pomôcku, aby to hneď nebolo také viditeľné. Má stres, keď podáva pravú ruku a radšej ruku ani neukazuje, ale ju zakrýva aby ju nebolo možné vidieť.

Z protokolu Inšpektorátu práce Bratislava zo dňa 11.5.2009 zistil, že dňa 20.2.2009 o 6:15 hod. došlo na pracovisku navrhovateľky k pracovnému úrazu, ktorý si navrhovateľka nezavinila. Rozhodnutím odporcu zo dňa 19.10.2009 bolo priznaných navrhovateľke náhrada za bolesť vo výške 1013 Eur. Z posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia zo dňa 29.3.2011vystaveného MUDr. Štefanom Krivosudským zistil, že SSÚ bolo stanovené pol. 375 - strata dvoch článkov III-V prsta

pravej ruky v počte bodov 50 v sume 745,- Eur podľa vyhl. 437/2004 Z.z. Celkový počet bodov SSÚ bol stanovený 50 bodov. Hodnota bodu bola stanovená 14,46,- Eur. Z protokolu Inšpektorátu práce Bratislava zo dňa 11.5.2009 zistil, že dňa 20.2.2009 o 6:15 hod. došlo na pracovisku navrhovateľky k pracovnému úrazu, ktorý si navrhovateľka nezavinila. Rozhodnutím odporcu zo dňa 19.10.2009 bolo priznaných navrhovateľke náhrada za bolesť vo výške 1013,- Eur. Rozhodnutím odporcu zo dňa 1.6.2011 bolo priznaných navrhovateľke náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 745,- Eur. Rozhodnutím odporcu zo dňa 16.11.2009 bol vydaný posudok na účely jednorazového vyrovnania s tým, že navrhovateľke bol priznaný v dôsledku pracovného úrazu zo dňa 20.2.2009 pokles pracovnej neschopnosti.

Z výpovede zamestnávateľa ETI ELB, s.r.o. zo dňa 26.6.2009 zistil, že ku dňu 30.9.2009 ukončil pracovný pomer s navrhovateľkou podľa ust. § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce a z skončenia pracovného pomeru spol. BILLA, s.r.o. zo dňa 7.1.2010 zistil, že ukončil s navrhovateľkou pracovný pomer v skúšobnej dobe. Podľa potvrdenia Úradu práce v Pezinku zo dňa 13.1.2010 navrhovateľka bola evidovaná na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie od 8.1.2010 do 11.5.2010, kedy bola vyradená. Na základe pracovnej zmluvy zo dňa 11.5.2010 zistil, že od 11.5.2010 pracuje ako opatrovateľka v Domove sociálnych služieb a zariadenie pre seniorov v Pezinku.

Konštatoval, že pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia (§ 444 Občianskeho zákonníka). Sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľné nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh. (§ 2 ods. 2 Zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia). Pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia hodnotilo v lekárskom posudku (§ 7, § 8 a § 5 ods. 1 Zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia). V prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, 4) môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%. (§ 5 ods. 5 Zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia).

Vykonaným dokazovaním mal súd prvého stupňa jednoznačne preukázané a považoval za nesporné, že navrhovateľka utrpela dňa XX.X.XXXX v práci pracovný úraz na pracovisku zamestnávateľa ETI ELB, s.r.o. so sídlom v Báhoni, ktorý si sama nezavinila a neporušila bezpečnostné predpisy pri práci. Tieto skutočnosti súd považoval za nesporné, odporca sa s nimi stotožnil a vychádzajú z protokolu Inšpektorátu práce Bratislava zo dňa 11.5.2009. Navrhovateľka utrpela úraz z následkom straty časti III prsta pravej ruky a tento následok má vplyv na jej zdravotný stav, súkromný život a profesionálne uplatnenie, ktoré skutočnosti sú podložené listinnými dôkazmi preloženými v konaní účastníkmi, a to lekárskeho posudkom o sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaným MUDr. Štefanom Krivosudským v Bratislave zo dňa 29.3.2011. Následkom úrazu bola navrhovateľka vyradená z práce a bola práceneschopná od XX.X.XXXX S. XX.X.XXXX. Navrhovateľka pracovala pôvodne ako W. a bola zamestnaná u zamestnávateľa X rokov a XX mesiacov. Po ukončení práceneschopnosti jej zamestnávateľ zo dňa 26.6.2009 dal výpoveď podľa § 63 ods.1 písm. b) Zákonníka práce s tým, že pracovný pomer navrhovateľky sa skončil ku dňu XX.X.XXXX. Od 8.10.2009 bola zamestnaná ako predavačka v spoločnosti BILLA, s.r.o. a pracovný pomer bol ukončený v skúšobnej dobe dňa 7.1.2010 bez uvedenia dôvodu. Podľa vyjadrenia navrhovateľky prácu predavačky vzhľadom na úraz pravej ruky a straty článku III prsta bola v úchope neobratná a preto si musela nájsť inú prácu. Mal preukázané, že na základe posudku vydaného odporcom dňa 16.11.2009 bol určený pokles pracovnej schopnosti na 5% v dôsledku pracovného úrazu zo dňa XX.X.XXXX. Súd prvého stupňa pri posudzovaní nároku navrhovateľky na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia vychádzal z predložených listinných dôkazov a to: lekárskeho posudku o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia vypracovaného MUDr. Štefanom Krivosudským zo dňa 29.3.2011 ako aj dôkazov vykonaných na pojednávaníach, výsluchom navrhovateľky a dospel k záveru, že je daný dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle ust. § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. a priznal navrhovateľke zvýšené sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 50%. Podľa predmetného posudku bolo priznané navrhovateľke sťaženie spoločenského uplatnenia v počte bodov 50, hodnota bodu bola stanovená 14,89 Eur, celkove 745 Eur, z ktorej sumy 50% z priznaného bodového ohodnotenia za SSÚ, t.j. zo sumy 745 Eur, predstavuje 372,50 Eur.

Priznanie výšky 50% zvýšeného SSÚ odôvodnil súd prvého stupňa tým, že navrhovateľka pri plnení pracovných povinností utrpela úraz, ktorý si nezavinila a bola od XX.X.XXXX S. XX.X.XXXX vyradená z práce, ale aj zo spoločenského uplatnenia a plnohodnotného života na aký bola zvyknutá predtým. Následkom úrazu sa navrhovateľka musela podrobiť liečebným postupom, čo má vplyv na jej psychiku. Stratu časti III prsta pravej ruky spôsobenú pracovným úrazom kde nedošlo zo strany navrhovateľky k porušeniu zásad ochrany a bezpečnosti pri práci považoval súd prvého stupňa za vážny zásah do jej súkromia a do každodenného bežného života, napr. už pri podávaní pravej ruky. Navrhovateľka je praváčkou a niektoré veci v domácnosti musí robiť ľavou rukou a je to pomalšie. Následok úrazu má vplyv na jej psychiku a nevie sa vyrovnáť ako žena, že došlo v dôsledku pracovného úrazu k strate časti III prsta pravej ruky a nevie si zvyknúť ani na zdravotnú pomôcku, ktorú nasúva na III prst pravej ruky aby zakryla tento nedostatok. Pokiaľ ide o dôkaz predložený navrhovateľkou a to znalecký posudok vypracovaný Doc. Ervínom Malatinským zo dňa 10.5.2012, nebral tento dôkaz do úvahy z dôvodu, že nespĺňa náležitosti znaleckého posudku v zmysle zákona 382/2004 Z.z. a to ust. § 17 ods. 3, ods. 6 najmä v tom smere, že neobsahuje požadované údaje znaleckého posudku. Navyiac znalec v posudku uvádza v závere, že odpovedá na položené otázky, ktoré však nie sú nikde v posudku uvedené. Navrhovateľka ani odporca v tomto smere nenavrhovali ďalšie dôkazy. Dospel tak k záveru, že dôvodné je zaplatenie sumy 372,50 Eur odporcom titulom zvýšenia SSÚ. Vo zvyšnej časti na zvýšenie SSÚ zamietol ako nedôvodný a nepreukázaný.

O trovách konania a trovách právneho zastúpenia si súd prvého stupňa vyhradil rozhodnúť samostatným uznesením podľa § 151 ods. 3 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku v jeho vyhovujúcej časti podal v zákonnej lehote prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie odporca, ktorý žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti zmeniť a návrh navrhovateľky aj v tejto vyhovujúcej časti zamietnuť majúc za to, že z vykonaného dokazovania žiadnym spôsobom nevyplývalo, že by bola navrhovateľka mimoriadnym prípadom hodným osobitného zreteľa, že by trpela obzvlášť závažnými následkami svojho pracovného úrazu v porovnaní s obdobnými poškodeniami zdravia, že by trpela mimoriadne a neobvykle závažnými zásahmi do jej osobného, pracovného a občianskeho života. Nepopieral, že v dôsledku pracovného úrazu došlo k zásahom do spoločenského uplatnenia navrhovateľky a že došlo k istým obmedzeniam v jej súkromnom a pracovnom živote, avšak následky, ktorými navrhovateľka trpí, považoval za bežnú súčasť poškodenia zdravia, ktoré utrpela, za toto poškodenie bola v plnej miere podľa zákona aj odškodnená a nemal za dané žiadne dôvody pre to, aby bola považovaná za prípad hodný osobitného zreteľa. Poukázal na to, že navrhovateľka nie je odkázaná na starostlivosť inej osoby, je bez vážnejších obmedzení, varí, vykonáva domáce práce, osobnú hygienu, je riadne zamestnaná so stálym príjmom, nebola uznaná za invalidnú a bolo jej uznané zníženie pracovnej schopnosti len vo výške 5%. Uviedol, že navrhovateľka nie je žiadnym spôsobom objektívne vylúčená zo spoločenského, kultúrneho alebo športového života a obmedzenia, ktorými trpí, nemožno podľa neho v žiadnom prípade považovať za obzvlášť závažné, aby zakladali záver o mimoriadnosti jej prípadu. Vzhľadom na ustálenú súdnu prax mal za to, že za prípad hodný osobitného zreteľa možno považovať len taký prípad, pri ktorom v porovnaní s ostatnými prípadmi poškodenia zdravia trpí poškodený obzvlášť závažnými následkami, na odškodnenie ktorých je základné ohodnotenie nedostatočné. Musí ísť teda podľa neho o prípady, kedy poškodený trpí mimoriadne závažnými následkami, ktoré v obzvlášť závažnej miere obmedzujú jeho osobný, rodinný, spoločenský alebo politický život a nebolo preukázané, že by navrhovateľka takými následkami trpela a ani takým sťažením spoločenského uplatnenia, ktoré by akýmkoľvek spôsobom presahovalo bežné následky v obdobných prípadoch, nejde teda podľa neho o prípad hodný osobitného zreteľa, preto nemal za daný dôvod pre mimoriadne zvýšenie odškodnenia za sťaženie spoločenského uplatnenia. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa žiadnym spôsobom v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol, akými úvahami sa správal pri ustálení svojho záveru, že navrhovateľka je prípadom hodným osobitného zreteľa a považoval jeho rozsudok z tohto dôvodu za nepreskúmateľný, čím mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, čo je podľa neho odvolacím dôvodom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

Navrhovateľka vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu považovala jeho odvolanie za nedôvodné nesúhlasiac s jeho názorom majúc za to, že posúdenie, či u konkrétneho poškodeného ide o prípad hodný osobitného zreteľa, je výlučne úlohou súdu, pričom právna úprava nijakým, ani demonštratívny spôsobom neuvádza, aké poškodenie zdravia, resp. aké následky takéhoto poškodenia zakladajú nárok na mimoriadne zvýšenie odškodnenia za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, súd vychádza jednak z lekárskeho posudku, základného bodovania poškodení, ale tiež musí prihliadnuť

na to, aké zmeny poškodenia zdravia vyvolalo v živote dotknutej osoby vo vzťahu k stavu pred jeho poškodením. Mala za to, že okolnosti hodné osobitného zreteľa by mali byť posudzované s ohľadom na individuálneho poškodeného, bez ohľadu na to, či jeho spôsob života pred poškodením vykazoval znaky vysokého spoločenského angažovania v oblastiach umenia, vedy, športu či politiky, alebo viedol tzv. bežný život. Uprednostňovanie určitých spoločensky preferovaných povolání a voľnočasových aktivít nazeraných ako vysoko kultúrne pred iným zameraním a bežnými rodinnými aktivitami je považované za nekorektné nielen z hľadiska etiky, a to najmä v konečnom dôsledku porušením zásady rovnosti účastníkov občianskeho konania a ochrany slabšieho osobitne vo veciach pracovných, rodinných a vo veciach ochrany spotrebiteľa. Uviedla, že priznané zvýšenie za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 372,50 Eur nepovažuje pritom za primerané a zodpovedajúce požiadavke spravodlivej ochrany práv s ohľadom na satisfakčný charakter a formu doživotného zmiernenia zdravotných následkov, táto suma je podľa nej neprimeraná. Táto náhrada určená súdom prvého stupňa v žiadnom prípade nepostačuje ani na čiastočné odstránenie doživotných následkov poškodeného zdravia, za ktorú sumu si nemôže zabezpečiť vykonanie určitých prác, resp. pomoc pri ich vykonávaní, ktoré sama nemôže zvládnuť, nakoľko poranenie jej zanechalo trvalé následky na zdraví v zmysle obmedzenia pohyblivosti a úchopovej schopnosti pravej ruky, nehovoriac o psychickej traume, ktorú prežíva každý deň v styku s ľuďmi. Poukázala aj na záver znaleckého posudku, v ktorom je uvedené, že následkom úrazu poškodeného zdravia má značne zníženú úchopovú funkciu pravej ruky, ktorá ju negatívne ovplyvňuje v jej bežnom živote, v domácnosti, na pracovisku a ďalších bežných činnostiach a zlepšenie tohto zdravotného stavu sa nedá predpokladať.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal odvolanie navrhovateľa podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. v napadnutej vyhovujúcej časti bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., s verejným vyhlásením rozsudku podľa ust. § 156 ods. 3 O.s.p., keď dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné. Súd prvého stupňa riadne zistil skutkový stav veci, keď vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 120 ods. 1 O.s.p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu navrhovateľa, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 132 O.s.p.), a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj dostatočne odôvodnil (§ 157 ods. 2 O.s.p.), preto námietky odporcu, že odôvodnenie súdu prvého stupňa je nedostatočné a nepreskúmateľné a že mu tým bola odňatá možnosť konať pred súdom, neboli dôvodné.

Zákon č. 437/2004 Z.z. presne definuje bolesť aj sťaženie spoločenského uplatnenia, vymedzuje podmienky priznania a poskytovania náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, ako aj zásady hodnotenia bolesti a hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia. Základným predpokladom pre vznik nároku na náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia je vznik poistnej udalosti, ktorou je pracovný úraz alebo choroba z povolania. Po vzniku poistnej udalosti má poškodený v prípade, že mu bola spôsobená ujma na zdraví, nárok na náhradu za bolesť. V prípade, že zdravotný stav poškodeného v súvislosti s poškodením na zdraví má preukázateľne nepriaznivé následky pre jeho životné úkony, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo plnenie jeho spoločenských úloh, môže mu vzniknúť (po splnení zákonom stanovených podmienok) aj nárok na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia.

Vymedzenie základných pojmov je upravené v ustanovení § 2 predmetného zákona č. 437/2004 Z.z. Bolesť je definovaná ako ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. Sťaženie spoločenského uplatnenia je definované ako stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh. Poškodením na zdraví rozumieme poškodenie zdravia spôsobené úrazom, chorobou z povolania alebo iným poškodením na zdraví.

Účelom zákona č. 437/2004 Z.z. je stanoviť podmienky na priznanie a poskytovanie náhrady za bolesť a náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, pričom v § 5 ods. 5 tohto zákona, je daná možnosť súdu, v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %. V ustanovení § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. je odkaz na § 70 až § 73 Zákona č. 461/2003 o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, ktoré ustanovenia riešia podmienky priznania invalidného dôchodku, ako aj jeho výšku. Nie je ústavne konformným výkladom záver o tom, že iba priznanie invalidného dôchodku poškodenému, zakladá ako dôvod hodný osobitného

zreteľa, nárok na zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia zo strany súdu, takýto záver nemožno vyvodiť ani pri gramatickom a logickom výklade citovaného ustanovenia. Jeho obsah hovorí o prípadoch osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, ale nevyplýva z neho podmienka „rozhodnutia“ o invalidnom dôchodku. Takýto výklad by bol zužujúci a v rozpore so zmyslom zákona. Uznanie invalidity v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. je jedným, nie však jediným prípadom osobitného zreteľa, pri splnení ktorého môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50 %. Proces dokazovania predpokladov pre takýto záver, ktorý však v danom prípade musí vykonať súd, ktorý podľa § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z. je oprávnený rozhodnúť, by mal viesť k tomu, že súd zisťuje podmienky zdravotného stavu poškodeného, ktorý i keď o invalidný dôchodok nepožiadala, môže predpoklady pre priznanie invalidného dôchodku v plnom rozsahu spĺňať, t.j. vždy súd musí skúmať zdravotný stav poškodeného vo vzťahu k nároku na odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia. Aj z logického výkladu nasledujúceho ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z., ktoré umožňuje uzavretie dohody o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a to aj nad výšku ustanovenú týmto zákonom, najviac však do výšky náhrady ustanovenej v § 5 ods. 5, je podporne zrejmé, že zákonodarca túto možnosť dohody o vyrovnaní a to až do výšky zvýšenia najviac o 50 % (§ 5 ods. 5) nepodmieňuje „uznaním invalidity“, ale len dohodou medzi poskytovateľom náhrady a poškodeným, limitovanou výškou uvedenou v § 5 ods. 5. V prípade, že k dohode nepríde, dáva potom zákon možnosť poškodenému, uplatniť svoj nárok na súde, ktorý musí k nemu pristúpiť v zmysle hore uvedených ústavných zásad, ktoré sú premietnuté do súdneho konania.

Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že navrhovateľka dňa 20.2.2009 utrpela na pracovisku zamestnávateľa ETI ELB, s.r.o. pracovný úraz, v dôsledku ktorého došlo k amputácii stredného článku III. prsta pravej ruky, znesenie kože z posledného článku III. prsta pravej ruky s následným posunom kožného laloka zo stredného článku III. prsta a bola práceneschopnou od 20.2.2009 do 13.8.2009. Rozhodnutím odporcu zo dňa 19.10.2009 bola navrhovateľke priznaná náhrada za bolesť v sume 1 013 Eur a rozhodnutím zo dňa 1.6.2011 náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 745 Eur. Navrhovateľka v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 437/2004 Z.z. vyzvala odporcu na uzavretie dohody o náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšenú o 50%, ktorej odporca nevyhovel.

Odškodnenie za sťaženie spoločenského uplatnenia má vo svojej podstate predstavovať náhradu za preukázateľne nepriaznivé dôsledky pre život a životné úkony poškodeného, pre uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo pre plnenie jeho spoločenských úloh. Sťažením spoločenského uplatnenia je preto potrebné rozumieť jednak vylúčenie, či obmedzenie účasti poškodeného na plnom osobnom a rodinnom, spoločenskom, politickom, kultúrnom a športovom živote, jednak sťaženie, či dokonca priamo znemožnenie výkonu či voľby povolania, voľbu životného partnera, prípadne možnosti ďalšieho sebavzdelávania.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že je dôvodný nárok na zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia u navrhovateľky vzhľadom na uvedené následky pracovného úrazu v jej osobnom, rodinnom i spoločenskom živote. Uvedené poškodenie zdravia u navrhovateľky ju nepochybne obmedzuje v bežnom živote tak pri každodenných životných úkonoch, ako aj pri pracovnej činnosti v pracovnej oblasti a tiež aj v spoločenskom živote v spojení s prežívaním psychickej traumy zo straty článku prsta pravej ruky, v obmedzení jej pôvodnej úchopovej schopnosti, čo navrhovateľka vníma neodmysliteľne denne. Ide tak o obmedzenie a sťaženie činností navrhovateľkou vykonávaných po úraze v porovnaní so stavom pred úrazom, ako aj prežívaní psychickej traumy. Námietka odporcu, že navrhovateľka nie je odkázaná na starostlivosť inej osoby, je bez vážnejších obmedzení, varí, vykonáva domáce práce, osobnú hygienu, je riadne zamestnaná so stálym príjmom, nebola uznaná za invalidnú a bolo jej uznané zníženie pracovnej schopnosti len vo výške 5%, z ktorého dôvodu mal za to, že navrhovateľka nie je žiadnym spôsobom objektívne vylúčená zo spoločenského, kultúrneho alebo športového života a obmedzenia, ktorými trpí, nemožno podľa neho v žiadnom prípade považovať za obzvlášť závažné, aby zakladali záver o tom, že ide o prípad hodný osobitného zreteľa, nebola dôvodná.

Odvolací súd preto z týchto dôvodov rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodol vzhľadom na ust. § 224 ods. 4 O.s.p., nakoľko rozhodoval o odvolaní proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania a o týchto rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.